

عنوان مقاله:

نقش خودنهادسازی در پیشبینی سلامت عمومی افراد وابسته به مواد

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سجاد بشرپور - دانشیار روان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، گروه روان شناسی.

شیرین احمدی - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی

محمد نریمانی - استاد روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: اختلالات مصرف مواد و عواقب وخیم و ناخوشایند ناشی از آن یکی از مهم ترین مشکلات سلامتعمومی در سراسر دنیا است. پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش خودنهادسازی در پیشبینی سلامت عمومی افراد وابسته به مواد انجام گرفت. مواد و روشها: این پژوهش پیمایشی از طریق تعیین همبستگی انجام شد. کلیه افراد دارای وابستگی به مواد که در نیمه اول سال 1394 به مراکز ترک اعتیاد شهر اردبیل مراجعه کرده و تحت درمان بودند، جامعه آماری این پژوهش را تشکیل دادند. تعداد 120 نفر از این افراد به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای انتخاب شده و به پرسش نامه های خودنهادسازی و سلامت عمومی پاسخ دادند. داده های جمعآوری شده نیز با استفاده از آزمونهای همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه تحلیل شد. یافته ها: نتایج ضرایب همبستگی نشان داد که سلامت روان مثبت (مؤلفه اول سلامت عمومی) با خودنهاد سازی ($r = -0/14$; $p < 0/01$) رابطه منفی و معنادار و اختلال روانی (مؤلفه دوم سلامت عمومی) با خودنهاد سازی ($r = 0/23$; $p < 0/01$) رابطه مثبت و معنادار دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد 6 درصد از کل واریانس اختلال روانی به وسیله خودنهاد سازی تبیین میشود. اما خودنهاد سازی توانایی پیش بینیسلا مت روان مثبت را ندارد. نتیجه گیری: نتایج این پژوهش نشان میدهد که خودنهادسازی میتواند به صورتمعناداری اختلال روانی در افراد وابسته به مواد را پیش بینی کند

کلمات کلیدی:

خودنهاد سازی، سلامت عمومی، وابستگی به مواد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/498356>

